

Tidspunkt at regne, hvor Familiens samlede Indtægt (derunder Arbejdsindtægt og Understøttelse) i de foregaaende tre Maa-
neder efter de foreliggende Oplysninger
maa anses at være under 800 Kr.“ Jeg
vil bede ærede Medlemmer at lægge Mærke
til, at disse 800 Kr. svarer til en Gennem-
snitsfortjeneste af 3 200 Kr. om Aaret.
Det turde dog være en lidt høj Grænse at
sætte under disse Forhold, og jeg kunde
tænke mig, at det maatte være tankevæk-
kende for det Medlem af Kommissionen,
Herr Hauch, som har givet særlige Oplys-
ninger om, hvorledes Landarbejderne er stil-
lede. Jeg kan her ikke undlade at drage en
lille Parallel. Da man indrettede Under-
støttelser til selvstændige næringsdrivende,
Understøttelser, som blev givet i Form af
Laan paa 500 Kr. af Statskassen, blev det
vedtaget i Finansudvalget mod det konser-
vative Partis Protest, at havde en Mand,
2 000 Kr. om Aaret, skulde han ikke
kunne faa et saadant Laan paa 500 Kr.
Jeg finder, at dette staar i en skrigende
Modsatning til, at man her vil yde særlig
Understøttelse til Folk, som har en Ind-
tægt, der svarer til 3 200 Kr. om Aaret.
Tilvisse maa man sige, at Mellemstanden
ikke bliver behandlet med synderlig Hen-
synsfuldhed fra Rigsdagspartiernes Side.
Det er efter min Mening ganske
forkasteligt at opstille en saa stor Forskel.
Mellemstanden, ved vi allesammen, lever
under trykkede Kaar, og adskillige kan i
høj Grad trænge til saadanne Laan, men
kan ikke faa dem, saa snart de har 2 000
Kr. om Aaret. Derimod foreslaas der
særlige Understøttelser til Arbejdere, selv
om deres Gennemsnitsfortjeneste ligger
oppe paa 3 200 Kr. om Aaret. Jeg sætter kun
en Finger paa dette. Det viser Tendensen.

I denne Sammenhæng skal jeg ogsaa
gøre opmærksom paa, hvad der er udtalt i
§ 6 i Loven af 8. April 1914. Der staar: „Som
ubemidlet efter denne Lov kan en Løn-
arbejder ikke anses, naar hans Formue
overstiger 5 000 Kr., hvis han er ugift,
10 000 Kr., hvis han er gift.“ Der burde
her naturligvis være en Bestemmelse om,
hvor meget denne Mands Indtægt har
været forrige Aar, for at der overhovedet
kunde være Tale om Understøttelse. Man
vilde herved komme forskellige Misbrug

til Livs, som finder Sted med Hensyn til
Sæsonarbejdere.

Hvad angaar Understøttelsernes Stør-
relse har jeg med Henhold til det, jeg
straks bemærkede, i Øjeblikket ikke noget
særligt at sige. Vi staar paa det Stand-
punkt, som jeg gerne vil pointere særlig
skarpt nu, da jeg ellers har kritiseret det
foreliggende Materiale — jeg vil gerne
yderligere pointere og atter pointere, at
vi ikke vil udvise nogen Karrighed med
Hensyn til Understøttelsens Størrelse, men
det gælder for os udelukkende om, at
Understøttelserne kommer paa de Steder,
hvor de bør komme. Vi ønsker en rimelig
— selvfølgelig ikke flot, men en rimelig,
ja jeg kan gerne sige en rigelig Under-
støttelse til de Folk, der vil arbejde, men
som er i den ulykkelige Situation, at de
ikke kan faa Arbejde. Men vi ønsker den
skarpest mulige Kontrol — ogsaa for de
vedkommende arbejdsløses egen Skyld —
med, at der ikke snyltes paa de Under-
støttelser, vi tilvisse ikke misunder de
Folk, der ikke kan faa Arbejde. Det fore-
liggende Forslag vil i Henhold hertil blive
undergivet en velvillig Behandling fra det
konservative Folkepartis Side med særlig
Hensyntagen til de Punkter, som jeg her
har nævnt.

Jensen-Sønderup: Det er nogle Be-
mærkninger fra det ærede 8de Medlem for
Hovedstaden (Ivar Berendsen), som har
kaldt mig frem; dog vil jeg ogsaa gøre et
Par Bemærkninger i Anledning af, hvad
der er sagt af de andre ærede Ordførere
for Partierne og specielt da i Anledning
af, hvad det ærede Medlem, der talte paa
Socialdemokratiets Vegne, udtalte. Det
ærede Medlem fra Slagelse (H.P. Hansen)
sagde, at han havde det Indtryk, at der
var et Mindretal i Udvalget, som nærrede
Ønsker om at baste og binde Arbejdsløs-
hedskasserne. Jeg har ikke mærket noget
til et Mindretal i Kommissionen, der har
haft eller har denne Opfattelse, og jeg vil
gerne værges Kommissionens Medlemmer i
saa Henseende. Det, som der i Kommis-
sionen har været Ønsker om fra mange
Sider — ja, jeg drister mig egentlig til at
sige: det, der der har været Enighed om
fra alle Sider, har været, at der skulde